

AİLE İÇİ ANLAŞMAZLIKLARDA ÇOCUKLAR TARAF YAPILMAMALIDIR

Hepinize hayırlı Ramazanlar dilerim. Öncelikle bu köşeyi bana ayırıp beni yazmaya teşvik eden Hasan Pir Hocama teşekkürlerimi sunuyorum. İnşallah bundan böyle buradan ara ara sizinle tefekkür babından yazılarımı paylaşacağım. İnşallah istifadeye vesile olur.

Üç hafta önce genç bir tanıdığım aniden vefat etti (Allah rahmet eylesin), kendisiyle şahsi samimiyetimiz vardı ama ailece yakından tanışmıyorduk. Özel hayatına dair sadece eşinden ayrıldığını ve yalnız yasadığını biliyordum. Cenazesine katılan bir arkadaşımız, kızının mezarı üstünde yırtılırcasına “babam” “babam” diye feryat ederek ağladığını anlattı.

Bunu neden paylaşıyorum? Çünkü kızı son iki senedir babası ile konuşmuyormuş, telefonlarına bile cevap vermiyormuş. Çünkü annesi ve babası arasındaki anlaşmazlıklarda annesinin tarafını tutmuş ve bu sebepten babasına küsmüş ve konuşmuyormuş... Sonuç: feryadına bakılırsa tarifsiz bir pişmanlık...

Peki, buna sebep ne? Belki de annesi, belki diyorum çünkü gerçekten öyle olup olmadığını bilmiyorum, o sebepten vebale girmekten korkuyorum. Ama buradan çıkaracağımız önemli bir ders olduğuna inanıyorum.

Aile içerisinde (mesela anne baba arasında) bir anlaşmazlık olduğu zaman anlaşmazlığa düşen kişiler bunu kendi aralarında tutmalı ve kesinlikle çocuklar bu olaya menfi manada karıştırılmamalıdır. “Benim tarafımda olsunlar” hatasına kesinlikle düşülmemelidir. Çünkü karı-koca hukuku ile anne-baba ve evlat hukuku tamamen farklıdır. Getirdiği hak ve sorumluluklar çok farklıdır. İcabında karı koca birbirine kızıp sitem edebilir, küsebilir ama Allah; evlada ebeveynine “üff” bile deme hakkını vermemiş. Evlat bir tarafı tuttuğu zaman diğer tarafın hukukunu çok incitebilir ve bunun sonucu da tarifsiz bir pişmanlık ve hüsrana olabilir.

Bence eşiyle olan anlaşmazlığında evlatlarını kendi yanına çekmek isteyen ve bu sebepten evlatlarına annelerinin/babalarının ne kadar kötü biri olduğunu aşılama çalısan eş şöyle düşünmelidir. “Simdi ölüm gelse ne olacak? Eğer ben ondan önce ölürsem ne olacak?”

Annesine ya da babasına hürmetsizlik eden bir evlat helak olur, hele ki beddua da almışsa... Peki evlatlarından hürmet yerine düşmanlık gören bir anne ya da baba evlatlarına hayır dua eder mi?..

Bunu genişletebiliriz... Anne bana arasındaki anlaşmazlığa kardeşler arası anlaşmazlıkları, akrabalar arası anlaşmazlıkları hatta arkadaşlar arası anlaşmazlıkları bile ekleyebiliriz. Anlaşmazlığa direk taraf olmayan kimselere yapıcı ve barıştırmacı olmak düşer.

İnsan ilişkilerinde yol gösterici olarak İmam-i Şafi'nin (rahmetullahi aleyh) talebesi Yunusa vermiş olduğu aşağıdaki öğütler ne kadar güzel ve yol gösterici...

* Ey Yunus! Bizi birleştiren yüzlerce mesele dururken bir mesele mi bizi ayıracak?

* Ey Yunus! Yaptığın ve üzerinden geçtiğin köprüleri yıkma, bir gün o köprüden geri dönmen gerekebilir.

* Ey Yunus! Hatadan nefret et ama hataya düşenden nefret etme.

* Ey Yunus! Bütün kalbinle günaha öfkelen ama günahkâra acı, ona merhamet göster.

* Ey Yunus! Sözü eleştir ama sözü söyleyene saygı göster.

* Ey Yunus! Görevimiz hastalığı tedavi etmektir, hastayı yok etmek değil.

Allah kimseyi pişmanlık ateşiyle yakmasın.